

[Ann-Carina Ingemann]

Så når Socialdemokratiet i dag fremsætter et forslag om at indføre et toinstanssystem, så sagsbehandlingstiden ikke bliver dræbende lang, betragter Fælles Kurs i første omgang dette forslag som positivt. Det er voldsomt, at behandlingstiden for de sager, som Miljøankenævnet skal behandle, kan løbe op på omkring 9 måneder.

Det, man kan konstatere, er, at miljøforurenere spekulerer i den urimeligt lange behandlingstid, der er i klageinstanserne, hvorved de får lejlighed til at forurene i endnu længere tid. Det er en situation, der skal ændres.

Man kunne jo også håbe på, at når Socialdemokratiet foreslår denne ændring af klagereglerne, er det, fordi de ligesom jeg har kunnet se muligheden for, at Miljøankenævnet blev nødt til at være mere handledygtigt, effektivt og køntant i sin behandling af klagerne, at man altså med hårdere hånd end før dømte dem, der skulle dømmes.

Der kunne godt nok i denne forbindelse indgå et forslag om hårde straffe til især de virksomheder, der stadig forurener i store mængder. Dette har Socialdemokratiet udeladt, til trods for at vi alle ved, at det i dag faktisk godt kan betale sig at forurene, i hvert fald i forhold til de latterlige bøder, man giver de pågældende virksomheder.

Jeg og Fælles Kurs vil slutte med at sige, at vi på nuværende tidspunkt betragter dette forslag som positivt, og vi vil gerne lade det gå videre til udvalgsarbejde.

Baadsgaard (S):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til de ordførere, som har givet tilslutning enten til hele forslaget eller til dele af forslaget.

Jeg forstod på miljøministerens bemærkninger, at vi skal vente i hvert fald i nogen tid endnu, inden vi kan få et udspil. Jeg må nok sige, at jeg undrer mig lidt over, at der skal gå så lang tid, og det siger jeg i øvrigt også til de andre ordførere, der henviser til, at vi nu skal afvente arbejdsgruppens betænkning, eller hvad det nu er for et resultat, vi skal se.

Når nu vi ved, at Arealudvalget afsluttede sit arbejde i juni, kunne vi måske godt have forventet, at denne arbejdsgruppe var gået i gang noget før, men som ved sidste behandling af et tilsvarende forslag er man ikke meget for at gå til biddet, og det er så en ærlig sag. Sidste gang

udsatte man afgørelsen, og sin holdning til sagen ville man ikke komme frem med, for nu skulle man afvente Arealudvalgets betænkning. Nu foreligger Arealudvalgets betænkning, men så kan de fleste ordførere henholde sig til, at ministeren nu har sat en arbejdsgruppe i gang, og så må vi afvente dens arbejde og så.

Jeg går ud fra, at arbejdsgruppen vil lægge nogle papirer på bordet, som kan give ministeren anledning til at handle og komme med et forslag. Jeg går ud fra, at de høringssvar, som er indløbet, kan blive tilstillet udvalget.

Hr. Ahlmann-Ohlens svang sig meget op og talte om gadens parlament og om, at vi skulle passe på, for vi skulle fastholde karakteren af et retssamfund. Det synes jeg nu var lidt store ord at bruge i forbindelse med en ændring af Miljøankenævnet, men det var vel for ham som for de øvrige, der afviste forslaget: man skulle finde nogle argumenter; om de så var dårlige eller gode, skulle man finde dem, fordi man ikke ville være med til denne ændring, og det er så en ærlig sag.

Jeg forstod på hr. Ahlmann-Ohlens, at De Konservative nu mener, at Miljøankenævnet fungerer godt. Da det sidst var til behandling, var den konservative ordfører dog enig i, at vi har alt for lang en sagsbehandling i Miljøankenævnet, og at det var uheldigt, men det mener hr. Ahlmann-Ohlens altså ikke i dag. Jeg var dog glad for, at den konservative ordfører ville drøfte de foreslåede ændringer, selv om han afviser forslaget. Det er da en form for positiv måde at gøre det på.

Hr. Leif Hermann er enig med os i, at der ikke skal være kommunalpolitikere i udvalget, men jeg blev ikke rigtig klar over, om han kunne gå ind for, at der så skal sidde folketingspolitikere eller folk udpeget af folketingspolitikere. Begge muligheder eksisterer jo for øvrigt.

Hr. Leif Hermann var bekymret for, om der var sagkyndige. Det er muligt, det ikke er udtrykt klart nok i bemærkningerne, men selvfølgelig skal ankenævnet kunne trække på sagkyndig bistand fra et sekretariat i det nødvendige omfang. Men ellers er det vor opfattelse – og det gælder som bemærkning til de fleste, der var bekymret for at lave det om til et toinstanssystem – at vi har i kommunene, i amterne og i Miljøstyrelsen en grundig sagsbehandling til bedømmelse af de tekniske og saglige forhold,